

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoPr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416203494
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4416203494.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: MESAROLI TRANSPORTS, a.s., so sídlom Bratislava, Kopčianska 8-10, IČO: 36 735 086, zastúpený SMA advokátska kancelária, s.r.o., Bratislava, Michalská 7, IČO: 36 867 837, proti žalovanému: N. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX, zastúpený JUDr. Petrou Hromádkovou, advokátkou so sídlom Štúrovo, Széchényiho 6, o zaplatenie 10135,47 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 13. 11. 2018 č. k. 6Cpr/1/2016-253 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvou výrokovou vetou zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 10135,47 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 29. 06. 2015 do zaplatenia. Druhou výrokovou vetou rozhodol o trovách prvoinštančného konania tak, že žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému ich náhradu v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania s tým, že toto rozhodnutie vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Treťou výrokovou vetou rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému ich náhradu v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania s tým, že toto rozhodnutie vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Uviedol, že vo veci prvýkrát rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. Uvedený rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 06. 09. 2016 č. k. 6Cpr/1/2016-109 odvolací súd uznesením č. k. 6CoPr/1/2017-167 zo dňa 30. 04. 2018 na odvolanie žalobcu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi stranami sporu bola dňa 22. 01. 2015 uzavretá pracovná zmluva, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal pracovať pre žalobcu ako vodič nákladného motorového vozidla vo vnútroštátnej a medzinárodnej kamiónovej doprave. Tiež medzi nimi bola dňa 22. 01. 2015 uzatvorená dohoda o hmotnej zodpovednosti, z ktorej v zmysle bodu 3.1. vyplýva, že žalovaný prevzal hmotnú zodpovednosť za zverené hodnoty, ktoré prevzal v súvislosti s výkonom svojej práce, za peňažné a platobné prostriedky zamestnávateľa ako aj pohonné hmoty, ktoré mu boli zverené na vyúčtovanie, pričom podľa bodu 3.2. zamestnanec preberal hmotnú zodpovednosť aj za ďalšie hodnoty, ktoré mu budú v rámci tejto dohody postupne zverované. Z bodu 4.1. uvedenej dohody o hmotnej zodpovednosti vyplýva, že žalovaný sa zaviazal vykonať všetky potrebné opatrenia, aby zabránil strate

alebo poškodeniu zverených hodnôt a peňažnej hotovosti alebo platobných prostriedkov či pohonných hmôt a ak hrozí vznik škody, bol povinný na ňu upozorniť neodkladne svojho nadriadeného. Z výpovedí žalovaného ako i svedka G. C. mal preukázané, že žalovaný so svojim kolegom G. C. ako vodiči nákladného motorového vozidla dňa 24. 03. 2015 prepravovali z E. tovar - ovocie v množstve 23 ton podľa vyhlášky č. 11/1975 Zb. o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR) (ďalej len „Dohovor o CMR“) do Anglicka pričom došlo k porušeniu zásielky a táto zásielka bola vrátená späť do Talianska. Zo zásielky podľa tvrdení žalovaného a svedka G. C. chýbala debnička jablák a z ďalších debničiek chýbalo niekoľko kusov, pričom išlo asi o 8 kg ovocia a zvyšok nákladu bol nepoškodený a tento bol vrátený späť do Talianska, pričom motorové vozidlo, v ktorom sa nachádzal tovar, bolo vybavené chladiarenským zariadením. Žalobca nepreukázal vznik ďalšej škody na zásielke tovaru. Žalobca tvrdil, že škoda mu vznikla tým, že firme M. L. A. zaplatil sumu 22928,24 eura na základe faktúry zo dňa 11. 04. 2015. Fakturovaná suma podľa popisu predstavovala „účtovanie spôsobenej škody za poškodený tovar - utečenci na palube“. Z uvedenej faktúry nie je zrejmé, z čoho suma 22928,24 eura pozostáva, ako sa k nej dospelo, nebolo z nej ani zrejmé, o aký tovar išlo, jeho druh a množstvo. Žalobca počas celého konania neuviedol, prečo uvedenú faktúru uhradil i napriek tomu, že tovar ktorý bol predmetom prepravy, bol vrátený takmer nepoškodený s výnimkou chýbajúcich debničiek jablák a úbytku niekoľkých kusov ovocia z iných debničiek. Nepreukázal ani čo sa ďalej stalo s vráteným tovarom, t.j. či zostal vo vlastníctve alebo v dispozícii M. L. A. alebo v dispozícii U. Y. E. alebo vo vlastníctve a v dispozícii žalobcu. V konaní sice predložil doklad o likvidácii uvedeného tovaru zo dňa 30. 04. 2015, z ktorého nemal súd prvej inštancie preukázané čo bolo predmetom likvidácie, pričom na uvedenom doklade je uvedené množstvo 30 ton avšak tovar, ktorý viezol žalovaný, mal hmotnosť 23 ton. Dôvodil, že ak žalobcovi vznikla škoda, tak len tým, že bez ďalšieho uhradil spoločnosti M. L. A. faktúru, ktorou bola fakturovaná suma 22928,24 eura, hoci na to nebol žiadny právny dôvod, pretože zásielka tovaru, t. j. jablák sa vrátila len nepatrne poškodená, pričom žalobca s týmto tovarom mohol ďalej disponovať. Ďalej argumentoval, že z výpovedí žalovaného ako i svedka G. C. mal preukázané, že manuál vodiča, ktorý mali k dispozícii žalovaný a svedok G. C. ku dňu 24. 03. 2015 bol datovaný dátumom 25. 07. 2014, pričom tento obsahoval len trasy prepravy, technické údaje, povinnosti vodiča ohľadne výšky teploty pri preprave potravín, návod na použitie internej čerpacej stanice, návod na stiahnutie údajov z karty vodiča, ale neobsahoval žiadne povinnosti ohľadne zastavovania vozidiel na povolených miestach a neobsahoval ani zákaz zastavovania na nepovolených miestach. Z uvedeného dôvodu mal za to, že žalovaný povinnosť ohľadne zastavovania na zakázanom mieste neporušil a porušenie v tomto smere žalobca ani žalovanému nepreukázal. Z výpovede žalovaného ako i svedka G. C. zistil, že manuál vodiča, ktorý predložil žalobca nedatovaný, žalovaný ani svedok G. C. nemali k dispozícii a tento bol zrejme vyhotovený až po tom, ako došlo k vráteniu zásielky tovaru dňa 24. 03. 2015. Ďalej uviedol, že žalobca vykonal zrážky zo mzdy žalovaného v sume 1328,65 eura, pričom z potvrdenia o príjme žalovaného, ktoré vystavil žalobca dňa 09. 10. 2018 je zrejmé, že čistá mzda žalovaného v mesiacoch január, február, marec a apríl 2015 predstavovala sumu 87,28 eura, 319,87 eura, 319,88 eura a 133,34 eura. Poukázal na ust. § 186 ods. 2 Zákonníka práce, v zmysle ktorého náhrada škody spôsobená z nebanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinností, ktorým spôsobil škodu. Z výpovede svedka Nikolasa Klenku na pojednávaní dňa 18. 09. 2018 mal preukázané, že svedok G. C. uhradil na základe dohody o uznaní dlhu žalobcovi sumu 10500 eur ako náhradu škody za uvedenú vrátenú dodávku tovaru, pričom svedok tvrdil, že uvedenú dohodu o uznaní dlhu uzavrel a podpísal pod nátlakom, žalobca mu hrozil rozviazaním pracovného pomeru s jeho otcom v prípade nepodpísania dohody. Z vyššie uvedeného rezultoval, že ak žalobcovi aj škoda vznikla, bola už v rozsahu 11828,65 eura uhradená. V závere zvýraznil, že zodpovednosť žalovaného za škodu nie je daná, keďže žalovaný žiadnu povinnosť, ktorá mu vyplýva z právneho predpisu neporušil, nakoľko žalobcom vytykávaná povinnosť obsiahnutá v manuáli predloženým žalobcom pre žalovaného nevyplývala, žalovaný postupoval podľa manuálu, ktorý je datovaný dátumom 25. 07. 2014. Podotkol, že žalobca mal uzavretú v súvislosti s vykonaním prepravy poisťovnú zmluvu s poisťovňou P. M., pričom v danom prípade žalobca v priebehu celého konania nepreukázal, či si uplatňoval voči uvedenej poisťovni právo na poistné plnenie v súvislosti s uvedenou poisťovnou udalosťou. Za nevierohodné považoval i potvrdenie o likvidácii uvedeného tovaru, z ktorého nie je zrejmé čo bolo predmetom likvidácie. Zastal názor, že žalobca k likvidácii uvedeného tovaru nemal žiaden dôvod, keďže dodávka jablák s výnimkou poškodených debničiek ovocia bola naďalej spôsobilá na to aby bola dodaná ďalšiemu odberateľovi, keďže z dokazovania vyplynulo, že jablká a iné ovocie boli zabalené vo fólii. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože žalobca nepreukázal zavinené protiprávne konanie alebo opomenutie žalovaného, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so žalobcom

tvrdenou škodou v rozsahu 22928,24 eura na prepravovanom tovare. Žalobca si uvedenú škodu spôsobil sám tým, že bez právneho dôvodu faktúru na sumu 22928,24 eura uhradil spoločnosti M. L. A., pričom žalobca nepostupoval v súlade s článkom 17 a 23 Dohovoru o CMR, keďže došlo len k poškodeniu zásielky a nedošlo ani k jej strate ani zničeniu ani znehodnoteniu. Žalobca mal právo len na náhradu škody, ktorá predstavovala rozsah poškodenia prepravovaného tovaru podľa článku 17 a 23 Dohovoru CMR.

4. Rozhodnutie o trovách konania právne oprel o ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 a § 396 ods. 1 a 3 CSP a v konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zmeny a zaviazania žalovaného povinnosťou zaplatiť mu sumu 10135,47 eura spolu s úrokom z omeškania, ako i trovy konania. Svoje odvolanie odôvodnil v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Tvrdil, že preukázal existenciu pracovného vzťahu medzi ním a žalovaným, skutočnosť viacnásobného, úmyselného a zavineného porušenia pracovnej disciplíny, vznik škody, ako aj príčinnú súvislosť medzi úmyselným konaním porušujúcim pracovnú disciplínu závažným spôsobom a momentom vzniku škody. Poukázal na ust. čl. 17 Dohovoru o CMR, v zmysle ktorého je žalobca ako dopravca plne zodpovedný za úplnú alebo čiastočnú stratu zásielky alebo za jej poškodenie. Prepravovaným tovarom bolo ovocie a zelenina, ktoré stratili spôsobilosť byť predmetom ďalšieho predaja narušením celistvosti zásielky. Preto príjemca využil svoje právo poškodenú a narušenú zásielku odmietnuť ako celok z hygienických dôvodov. Odosielateľovi vznikla škoda, pretože príjemca tovar neprevzal a teda zaň nezaplatil. Odosielateľ si následne uplatnil svoje právo vyplývajúce zo zodpovednosti za poškodenú zásielku a dopravcovi vystavil faktúru s podrobným rozpisom jednotlivých prevážaných položiek. Svojmu zmluvnému partnerovi zodpovedá za škodu podľa ustanovení Dohovoru o CMR. Na preukázanie skutkového stavu predložil všetky podklady, odôvodnil zaplatenie žalovanej sumy. Za nezdôvodnený považoval záver, že faktúra vystavená odosielateľom bola vystavená bez právneho dôvodu. Namietal záver súdu o nepatrnom poškodení prepravovanej zásielky, ku ktorému záveru dospel len na základe výpovede jedného svedka - vodiča kamiónu, ktorý nie je osobou oprávnenou a odborne spôsobilou zhodnotiť rozsah škody na prepravovanom tovare. Vyzdvihol, že škoda mu nevznikla samotným poškodením tovaru, ale uplatnením si náhrady škody zo strany dopravcu M. L. S.p.a. Argumentoval, že v danom prípade škodu treba chápať ako škodu vzniknutú z titulu narušenia celistvosti zásielky a následnej právnej možnosti príjemcu takúto zásielku odmietnuť. Uviedol, že v danom prípade je daná jeho zodpovednosť za škodu v zmysle Dohovoru o CMR, nakoľko zásielka bola ako celok znehodnotená prítomnosťou nepovolanych osôb v nákladnom vozidle a túto skutočnosť nemohol odvrátiť, na jej odvrátenie stačilo použiť funkčný zámok a dodržiavať jeho pokyny. Uviedol tiež, že príjemca bol povinný odmietnuť zásielku ako celok a nie len poškodenú časť, poukazujúc na ust. čl. 3, bod 2 a 5 Kapitoly IV Prílohy II nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, čl. 14 bod 3, čl. 19 nariadenia č. 178/2002 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES). Tiež tvrdil, že žalovaný sa počas prepravy zásielky opakovane dopustil zavineného protiprávneho konania, pretože nenahlásil kompetentným osobám údajné poškodenia technického a bezpečnostného vybavenia nákladného vozidla, zastavil na nebezpečných kritických miestach aj napriek výslovným zákazom priameho nadriadeného, nepodstúpil kontrolu, ktorá zabezpečuje predpísanú úroveň možnosti odhalenia prítomnosti neoprávnených osôb v nákladnom vozidle. Vzhľadom na uvedené zdôraznil, že pri hodnotení úmyslu zamestnanca spôsobiť škodu sa prihliada nie len na priamy úmysel, ale aj na nepriamy úmysel. Žalovaný v konaní jednoznačne potvrdil svoju vedomosť o poškodení zámku na nákladnom vozidle, ako i vedomosť o rizikovej oblasti, a že do vozidla môže ktokoľvek vniknúť, teda naplnil všetky charakteristické znaky nepriameho úmyslu. Žalovaný teda úmyselne porušil pracovnú disciplínu. Poukázal i na notársku zápisnicu zo dňa 02. 10. 2015 podpísanú svedkom G. C. a žalobcom, v ktorej svedok uznal dlh a dohodol sa na zaplatené dlžnej sumy.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vyjadril, že sa pridrižiava svojich prechádzajúcich tvrdení v konaní.

7. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca písomným podaním, v ktorom namietal, že súd prvej inštancie jednostranne prijal ako pravdivú výpoveď svedka G. C. o tom, že tovar nebol poškodený a že bol následne predaný v Anglicku, pričom ignoroval jeho tvrdenie o likvidácii tovaru z dôvodu jeho

znehodnotenia, pričom v konaní predložil ako dôkaz faktúru o likvidácii tovaru. Zvýraznil, že manuál, ktorým disponovali žalovaný a svedok pri výkone ich pracovnej povinnosti v čase spôsobenej škody obsahoval zoznam miest, v ktorých je zakázané zastaviť vozidlo, pričom v tomto zozname bolo uvedené aj miesto, v ktorom žalovaný zastavil vozidlo, do ktorého následne vnikli migranti. Namietal, že súd prvej inštancie jednostranne akceptoval tvrdenie žalovaného i svedka o tom, že v čase vniknutiu migrantov do vozidla manuál uvedený zoznam zakázaných miest neobsahoval. V dôsledku uvedeného mal za to, že došlo k porušeniu zásady rovnosti zbraní a k arbitrárnosti a svojvôli pri hodnotení výpovede svedka. Opätovne poukázal na notársku zápisnicu zo dňa 02. 10. 2015, kde v bode I. svedok vyhlásil, že spôsobil škodu žalobcovi porušením pracovnej disciplíny stanovenej v manuáli pre vodičov. Svedok uznal povinnosť zaplatiť žalobcovi dlh vo výške 11500 eur. V tomto smere poukázal na ust. § 558 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ktoré zakladá vyvrátenú právnu domnienku existencie uznaného dlhu. Skonštatoval, že súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a vo svojom ďalšom rozhodnutí neprihliadol na závery, ku ktorým dospel odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí, dokonca zopakoval tie isté procesné chyby, opäť nevysvetlil, prečo sa nezaoberal manuálom pre vodičov predloženým žalobcom, nevyhodnotil výpoveď svedka (iba prijímal ako pravdivé každé jeho tvrdenie) a opäť dospel k protirečivým skutkovým záverom, keď najprv uviedol, že žalovaný nenesie zodpovednosť za škodu (bod 29 rozhodnutia) a následne že zodpovednosť žalovaného je iba z nebanlivosti (bod 31 rozhodnutia). Opätovne vyzdvihol, že sám žalovaný priznal, že vedel o tom, že porušuje svoju povinnosť predchádzať škodám stanovenú v § 178 Zákonníka práce a bol uzročený s tým, že ktokoľvek bude môcť vniknúť do vozidla a tým aj spôsobiť škodu na zásielke. Žalovaný svojim konaním bezpochybne naplnil všetky znaky tzv. nepriameho úmyslu, z čoho vyplýva, že jeho zavinenie je úmyselné. Pre úplnosť dodal, že ak by ku vniknutiu nepovolaných osôb do kamióna došlo napríklad, tým, že takéto osoby by nejakým spôsobom prekonal funkčný zámok a žalovaný by si to nevšimol, tak by išlo o škodu spôsobenú nebanlivosťou. Poukázal ďalej na príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody, pretože ak by žalovaný splnil povinnosť predchádzať vzniku škôd určenú v už citovanom zákonom ustanovení, dbal by na zákaz opustiť firmu bez zámku vyplývajúci z vnútorných predpisov žalobcu, ku vniknutiu nepovolaných osôb do vozidla by nemohlo dôjsť, a tým pádom ani k znehodnoteniu zásielky. V tomto ohľade poznamenal, že zásielka ako predmet kúpnej zmluvy bola zničená už len tým, že nepovolané osoby sa prepravovali so zásielkou v tom istom náložnom priestore, pretože pozostávala zo zeleniny a ovocia, ktoré museli spĺňať hygienické predpoklady určené príslušnými predpismi. V okamihu, keď tieto potraviny prestali spĺňať takéto hygienické podmienky, stratili celú svoju hodnotu a zároveň vznikla žalobcovi povinnosť nahradiť škodu objednávateľovi. Mal za to, že súd prvej inštancie pochybil tým, že prehliadol predpisy o hygiene potravín, na ktoré poukazoval i v odvolaní. Uzavrel, že preukázal existenciu škody, zavinenie a zodpovednosť žalovaného, ako aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a zavinením žalovaného.

8. Žalovaný vo svojej duplike uviedol, sa v plnej miere pridriava všetkých skutkových tvrdení a právnych argumentov uvedených v predchádzajúcich písomných vyjadreniach, ako aj v ústnych prednesoch. Uviedol, že svedok G. C. podpísal notársku zápisnicu o uznaní dlhu, ale urobil tak pod nátlakom zo strany žalobcu a sám potvrdil, že ani nevedel čo podpisuje, nakoľko preukázateľne neovládla slovenský jazyk. Pán G. C. opakovane potvrdil, že notársku zápisnicu podpísal z dôvodu, aby si zachoval on, ako aj jeho otec pracovný pomer u zamestnávateľa. Zastal názor, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v preukázaní vzniku škody. V návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 19. 02. 2016 žalobca predložil súdu len dokument v talianskom jazyku, ktorý údajne mal byť faktúrou. Následne na pojednávaní konanom dňa 18. 07. 2016 uviedol, že výšku škody ako aj samotnú škodu dodatočne preukáže. Za týmto účelom odročil pojednávanie na deň 06. 09. 2016 a až do dňa pojednávania žalobca nedoručil súdu žiadny dôkaz o existencii škody, napriek svojmu príslubu. Zvýraznil, že v konaní nebolo preukázané, že neoprávnené osoby vnikli do priestorov vozidla v čase, keď bolo vozidlo odstavené na nezabezpečenom mieste. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal ani zavinenie žalovaného, ako ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a zavinením žalovaného.

9. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP) a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia, pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže sice doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

12. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanému v sume 10135,47 eura s príslušenstvom z dôvodu, že dňa 25. 03. 2015 pri výkone svojej práce spôsobil žalobcovi škodu tým, že pri preprave nákladu zastavil na nebezpečnom mieste v blízkosti Mesta P. vo Y., ktoré miesto nebolo žalobcom určené ako miesto, kde je možné vozidlo odstaviť, toto konanie malo za následok vzniknutie neoprávneným osôb do nákladného priestoru, čím došlo k úplnému znehodnoteniu prevážaného nákladu v celkovej hodnote 22928,24 eura. Žalobca si uplatňoval z tejto sumy jednu polovicu, teda 11464,12 eura, žalovanému vykonal zrážky zo mzdy v celkovej výške 1328,65 eura, a preto zostávajúca výška škody predstavovala sumu 10135,47 eura.

13. Podľa § 179 ods. 1 zák. č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a § 185.

14. Podľa § 186 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu, a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje.

15. Podľa § 186 ods. 2 Zákonníka práce, náhrada škody spôsobená z nedbanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu. Toto obmedzenie neplatí, ak ide o osobitnú zodpovednosť zamestnanca podľa § 182 až 185 alebo ak bola škoda spôsobená pod vplyvom alkoholu alebo po požití omamných látok alebo psychotropných látok.

16. Podľa § 186 ods. 3 Zákonníka práce, ak bola škoda spôsobená úmyselne, môže zamestnávateľ okrem skutočnej škody požadovať aj náhradu ušlého zisku, ak by jej neuhradenie odporovalo dobrým mravom.

17. Podľa § 191 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ môže požadovať od zamestnanca náhradu škody, za ktorú mu zamestnanec zodpovedá. Požadovanú náhradu škody určí zamestnávateľ.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že sa teda jedná v poradí o druhé rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom odvolací súd zotrváva na svojich predchádzajúcich právnych kvalifikáciách a právnom výklade k ust. Zákonníka práce vzťahujúcim sa k zodpovednosti zamestnanca za škodu, pričom v tomto smere poukazuje i na rozsiahlu argumentáciu súdu prvej inštancie, ako aj na svoju vlastnú v predchádzajúcom rozhodnutí a pre zdôraznenie už podaného právneho výkladu zdôrazňuje, že v danom prípade by si mohol zamestnávateľ uplatňovať náhradu škody len titulom všeobecnej zodpovednosti zamestnanca v zmysle ust. § 179 ods. 1 Zákonníka práce. Zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinnosti pri plnení pracovných úloh, ale v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a § 185 (§ 179 ods. 1 Zákonníka práce). Z ust. § 179 ods. 1 vyplýva, že predpokladmi vzniku zodpovednosti

za škodu sú: existencia pracovnoprávneho vzťahu, protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, zavinenie na strane zamestnanca, pričom tieto predpoklady musia byť splnené kumulatívne. To znamená, že ak nie je splnený čo len jeden predpoklad, zamestnanec za škodu podľa tohto ustanovenia nezodpovedá.

19. Podľa článku 15 ods. 1 a 2 Dohovoru o CMR, ak sa po tom, čo zásielka došla na miesto dodania, vyskytnú prekážky v dodaní, vyžiada si dopravca pokyny od odosielateľa. Ak príjemca zásielku odmietne, má odosielateľ právo so zásielkou disponovať bez toho, že by sa musel preukázať prvým vyhotovením nákladného listu. Aj keď príjemca zásielku odmietol, môže žiadať o jej vydanie do tých čias, kým dopravca nedostane od odosielateľa opačné pokyny.

20. Podľa článku 17 ods. 1 a 2 Dohovoru o CMR, dopravca zodpovedá za úplnú alebo čiastočnú stratu zásielky alebo za jej poškodenie, ktoré vznikne od okamihu prevzatia zásielky na prepravu až do okamihu jej vydania, ako aj za prekročenie dodacej lehoty. Dpravca je oslobodený od tejto zodpovednosti, ak stratu zásielky, jej poškodenie alebo prekročenie dodacej lehoty zaviniel oprávnený, príkaz oprávneného, ktorý nebol zavinený nedbalosťou dopravcu, vlastnou chybou zásielky alebo okolnosťami, ktoré dopravca nemôže odvrátiť a ktorých následky odstrániť nie je v jeho moci.

21. Podľa článku 23 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru o CMR, ak dopravca má podľa ustanovení tohto Dohovoru povinnosť nahradiť škodu za úplnú alebo čiastočnú stratu zásielky, vypočíta sa náhrada z hodnoty zásielky v mieste a čase jej prevzatia na prepravu. Hodnota zásielky sa určuje podľa burzovej ceny, a ak nie je burzová cena, podľa bežnej trhovej ceny, a ak nie je ani burzová ani bežná trhovú cenu, podľa všeobecnej hodnoty tovaru rovnakej povahy a akosti. Náhrada škody nesmie presahovať 8,33 číselných jednotiek za kilogram chýbajúcej hrubej hmotnosti.

22. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a aj v časti týkajúcej sa trov konania (§ 387 ods. 1 CSP). Odvolací súd plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie uvedenými v napadnutom rozsudku, na tieto poukazuje ako na správne, a preto ich nebude opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery a tieto i primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

23. Odvolací súd považuje za potrebné vyjadriť sa k odvolacím námietkam žalobcu, konkrétne k ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, kedy sa jedná o iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia; ďalej žalobca namietal aj vadu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, čo znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho

predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávneho vyložil. Odvolací súd pri prejednávaní veci dospel k záveru, že žalobcom namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani jedna vada namietaná žalobcom v odvolaní.

24. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 22. 01. 2015 uzavreli pracovnú zmluvu, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal pracovať pre žalobcu ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy a deň nástupu do práce bol dohodnutý na deň 23. 01. 2015. V konaní tiež nebolo sporné, že dňa 24. 03. 2015 prepravovali žalovaný a G. C. z Talianska tovar - 23 ton ovocia podľa dohovoru o CMR do Anglicka a došlo k porušeniu zásielky, v dôsledku čoho bola zásielka vrátená späť do Talianska. Žalobca v konaní tvrdil, že mu vznikla škoda tým, že firme M. L. A. zaplatil sumu 22928,24 eur na základe faktúry zo dňa 11. 04. 2015, fakturovaná suma podľa popisu predstavovala „účtovanie spôsobenej škody za poškodený tovar - utečenci na palube“.

25. Súd prvej inštancie po rozsiahlo vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca nepreukázal zodpovednosť žalovaného za škodu podľa ustanovenia § 179 a nasl. Zákonníka práce, teda nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi zavineným protiprávnym konaním alebo opomenutím žalovaného a vznikom škody. Po preštudovaní listín obsiahnutých v spise odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie mal preukázané, že žalovaný spolu s G. C. postupovali v zmysle manuálu vodiča, ktorý mali k dispozícii v čase vykonávanej prepravy, teda manuálu datovaného dátumom 25. 07. 2014, ktorý obsahoval len trasy prepravy, technické údaje, povinnosti vodiča ohľadne výšky teploty pri preprave potravín, návod na použitie internej čerpacej stanice, návod na stiahnutie údajov z karty vodiča. Tento manuál neobsahoval žiadne povinnosti ohľadne zastavovania vozidiel na povolených miestach a neobsahoval ani zákaz zastavovania na nepovolených miestach. Na základe uvedeného je potom zrejmé, že žalovaný sa nedopustil žalovaným tvrdeného porušenia povinnosti ohľadne zastavovania na zakázanom mieste, teda žalobca porušenie tejto povinnosti nepreukázal. Nad všetky pochybnosti potom súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalovaný nekonal protiprávne, či proti povinnostiam zakotveným v manuáli vodiča. Odvolací súd už uviedol, že pre splnenie predpokladov zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 179 ods. 1 Zákonníka práce je potrebné preukázať kumulatívne existenciu pracovnoprávneho vzťahu, protiprávny úkon, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, zavinenie na strane zamestnanca. Ak nie je splnený čo len jeden predpoklad, zamestnanec za škodu podľa tohto ustanovenia nezodpovedá. V predmetnom prípade pre nepreukázanie protiprávneho úkonu zo strany žalovaného a príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou nemohol žalovaný zodpovedať za škodu uplatňovanú žalobcom v tomto konaní. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie tiež správne konštatoval, že rozsah žalobcom uplatnenej náhrady škody v sume 11828,65 eura by bol i v rozpore s ust. § 186 ods. 2 Zákonníka práce, v zmysle ktorého by žalobca mohol požadovať maximálne štvornásobok priemerného zárobku žalovaného, a čistá mzda žalovaného v mesiacoch január, február, marec a apríl 2015 predstavovala spolu 860,37 eura. V ďalšom texte odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje, opierajúc sa o ust. § 387 ods. 2 CSP, na právne správne odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v zamietajúcej časti, ako i v častiach v ktorých rozhodol o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania, ktoré rozhodnutia v týchto častiach riadne odôvodnil.

26. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, pričom na závery napadnutého rozsudku vyjadrené v jeho odôvodnení, poukazuje ako na svoje vlastné.

27. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a s ohľadom na plný úspech žalovaného v odvolacom konaní, mu priznal nárok na

náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).